



“MIJN IDEEËN
MOETEN
ER GEWOON UIT!”

Roderique *‘Dracorubio’* Arisiaman

Dracorubio produceert beelden die een droomwereld verbeelden: chaotische fantasy, beklemmende horror, dromerige hersenspels en extravagante beeldbewerkingen. Hij noemt zichzelf een beeldmaker en dat is iets anders dan fotograaf. Zijn belangrijkste gereedschap: zijn hersens en meer in het bijzonder zijn fantasie. →



Snow



Ay Carambaa



Dryad



Rich Ro



Mad Professor

Roderique 'Dracorubio' Arisiaman

Waar is zijn werk zoal getoond? See.me Gallery New York, Barcelona Showcase, Fotofestival Amersfoort.

Vertegenwoordigd door: agency Draumlist

Meer info: www.dracorubio.com, www.facebook.com/dracorubio.photographic.art

Het bedrijfsverzamelgebouw De Nieuwe Stad, in de oude Prodent-fabriek tegenover de woonboulevard in Amersfoort oogt zoals veel van dergelijke bedrijfspanden: een gerenoveerd industriecomplex waar tegenwoordig kleinere en grotere units zijn gerealiseerd om jonge ondernemers, start-ups, zelfstandige artiesten en andere kleine ondernemingen een betaalbaar en inspirerend onderkomen te bieden. Behalve het belnummer bij de voordeur wijst niets erop dat hier Dracorubio gevestigd is, de man die op zijn website de meest extravagante, fascinerende en soms huiveringwekkende beelden presenteert die zo uit een fantasy game geplukt lijken. Op het intoetsen van nummer 416 klinkt een opgeruimd 'ik kom je even ophalen bij de voordeur!' en even later verschijnt een vrolijk gestemde man. T-shirt, korte broek (het loopt tegen de 30 graden), een driedagenbaardje en een bril op zijn neus. De man met de ideeën. "Welkom!"

Beeld- en mediatechniek

Dracorubio is het alter ego van Roderique Arisiaman, afgestudeerd in beeld- en mediatechniek en gespecialiseerd in 3D-animatie. Dat zijn de mensen die de special effects maken voor bijvoorbeeld films, maar die ook massaal actief zijn in de gaming-wereld. Geen wonder dus dat het werk van Dracorubio direct de associatie oproept met Avatar, Lord of the Rings en Final Fantasy. Tot 2008 was Dracorubio werkzaam in die wereld als 3D-artiest en visual effects-animator, maar hij liep tegen een burn-out op. "En dan zit je opeens thuis met in je hoofd een brein dat normaal onder hoogspanning werkt en opeens niet meer nodig is." Leegte volgt. Het beruchte zwarte gat.

Dat zwarte gat wordt gevuld als hij eind 2008 in aanraking komt met een 365-project: elke dag een selfie maken en posten in een community, in een tijd dat het woord selfie overigens nog moest worden uitgevonden. Dracorubio besluit op 31 december 2008 dat zijn leven ritme en discipline gaat krijgen door iedere dag een zelfportret te maken. Hij zoekt een oude digitale camera ergens onder uit de kast en begint aan een proces dat in eerste instantie puur bedoeld is als zelfbevestiging en als uitlaatklep. "Een soort therapie. Ik was in het begin ontzettend onzeker. Je wilt horen dat je een leuke foto gemaakt hebt en dus is het heel spannend om een plaatje te

uploaden. Ik zat daar op mijn zolderkamer-met-dakraam en begon gewoon. Foto's van mezelf maken. En ik kreeg positieve reacties! Dat werkt zeer therapeutisch en gaf me zelfvertrouwen." Maar alleen op een zolderkamer aanrommelend is niet iets waar je op de lange termijn beter van wordt, dus krijgt hij het advies om de straat op te gaan met zijn camera. Foto's maken van wat hij ziet, maar ook dat was eerst vrij eng, zo bekend Dracorubio: "Ik moest contact gaan maken met vreemden en dat is best moeilijk als je altijd vrij solitair geopereerd hebt in je eigen wereld..." Tot het moment dat een oudere dame hem in Amersfoort op straat bezig ziet en hem vertelt dat hij een paar honderd meter verderop een geweldige foto kan maken. "Wat een eye-opener! Mensen maakten contact met mij en hielpen me. Toen dacht ik: fotografie is leuk, this is it!"

Draumlist

Dracorubio heeft bovendien het geluk dat een goede vriend hem steunt in zijn fotografie. "Er komt een moment dat je denkt: zou ik hier geld mee kunnen verdienen? Maar dat vond ik een tikje huiveringwekkend, want ik wil eigenlijk niet alleen maar voor anderen bezig zijn. Werken in opdracht is heel leuk, maar van alleen maar werken in opdracht word ik niet gelukkig en ik wil juist heel graag plezier beleven aan wat ik doe." Met name het zoeken naar klanten is iets waar hij tegenop ziet, en dat is juist zo'n belangrijk deel van het vak van fotograaf. Die goede vriend wil echter iets met beeldende kunst gaan doen en ziet in het werk van Dracorubio een kunstvorm die hij graag onder de aandacht van een groter publiek wil brengen. Onder de naam Draumlist gaat hij aan de slag als agent van Dracorubio en een kleine groep andere kunstenaars, vooral fotografen en schilders. Draumlist verzorgt exposities, acquisitie en boekingen zodat de aangesloten artiesten zich volledig op hun werk kunnen concentreren. Na een expositie in Londen volgen tentoonstellingen in Barcelona, Rotterdam, New York en in het eigen Amersfoort. De tentoonstellingen zorgen voor exposure en dat leidt weer tot nieuwe werk. Het beeldmateriaal van Dracorubio wordt bekender en er volgen onverwachte maar bijzondere opdrachten. "Dan krijg je opeens de vraag of je een beeld voor de cover van een album van Ryan Adams wilt maken... Hoe cool is dat?" →



Electro Static Rattle

“Ik gebruik een foto als het canvas om met Photoshop op verder te schilderen”

Beeldmaker en verhalenverteller

Dracorubio noemt zichzelf 'een beeldmaker en verhalenverteller vanuit passie'. Zijn werk varieert van fotografie via fotomanipulatie en beeldbewerking tot beeldhouwen en schilderen. Zelf geeft hij aan dat hij momenteel dan wel bezig is met fotografie, maar dat dit over een paar jaar helemaal niet meer het geval hoeft te zijn. Het is afhankelijk van zijn ideeën en zijn inspiratie. Momenteel vormen fotografie en beeldbewerking de media waarin hij zijn ei kwijt kan, maar 'met een potlood en papier kun je ook geweldige dingen doen'. Zijn inspiratie haalt hij uit allerlei bronnen, al naar gelang wat er op zijn pad komt. Zoals boeken, films, beelden, muziek, mythologie, fantasy, geschiedenis, de natuur en mensen. Vervolgens gaat hij met die inspiratie aan de slag. "Ik kan dingen goed visualiseren in mij hoofd en het beeld dat me voor ogen staat maak ik. Soms in de studio, soms thuis, soms op locatie, maar altijd zoals ik het wil. Fotografie is daarbij de basis, een foto gebruik ik als het canvas om met Photoshop op verder te schilderen." Zijn studio is dan ook simpel, heeft het formaat van een stevige keuken en is ingericht met het broodnodige: rol papier aan het plafond, studioflitsers, een tafel met laptop en beeldscherm en wat planken met los materiaal en rekvisieten. Op de tafel ligt een Olympus OM-D. Geen uitgebreide camera's, enorme ruimtes of eindeloze studio-accessoires, maar gewoon de basis waarmee je een foto kunt maken: drie lampen met wat paraplu's, softboxen en een camera.

Van nature onrustig

De manier van werken van Dracorubio is wezenlijk anders dan die van veel andere fotografen. De meeste studiowerkers proberen in hun studio-omgeving al zoveel mogelijk variabelen in het beeld te vangen. Model, setting, rekvisieten, sfeer, licht; er zijn volop fotografen die hun beeld volkomen analoog opbouwen en dan vastleggen. Dat kan uren duren en dat is de reden dat Dracorubio niet zo werkt. "Ik ben van nature onrustig. Ik weet wat ik wil en dan doe ik dat. Daarmee kan ik heel snel klaar zijn. Als het basisbeeld eenmaal staat ga ik daarmee aan de slag in Photoshop en dat is voor modellen wel eens lastig. Die zijn gewend aan uren durende shoots, maar omdat ik weet wat er mogelijk is in Photoshop, ga ik niet meer tijd besteden aan een beeld dat ik nodig heb dan strikt noodzakelijk is. Ik heb ook een hele korte spanningsboog als het om aandacht gaat. Als ik een idee heb wil ik dat om die reden zo snel mogelijk realiseren. Dan sta ik echt in hyperfocus en ga ervoor. Photoshop was in het verleden al onderdeel van mijn professionele workflow, maar toen was het slechts een van de instrumenten om een productie te realiseren. Tegenwoordig is het echt mijn basisgereedschap, het instrument waarmee ik een beeld maak." Hij legt uit hoe zijn brein werkt voor een productie. "Ik heb een soort schap in mijn hoofd, een plank waarop ideeën liggen. Dat schap is echter vrij snel vol dus die ideeën moeten er zo snel mogelijk uit. Als ik een idee krijg, dan haal ik dus direct alles bij elkaar wat nodig is om het uit te werken." En aan ideeën is doorgaans geen gebrek bij Dracorubio, al geeft hij toe dat hij best wel eens een creatieve dip heeft. "Dan ebt het wat weg qua creativiteit, maar de beste remedie daartegen is dan om gewoon ergens mee te beginnen, dan komt de creativiteit wel weer terug."

Werken met mensen

Zijn huidige werkwijze is wel veranderd ten opzichte van vroeger. "Destijds was ik in mijn eentje daar op die zolderkamer bezig, maar omdat ik nu veel wildere en grootstere ideeën wil uitwerken en ik ook in opdracht werk, komt er steeds meer bij kijken: modellen, make-up artist, soms een assistent. Een productie vraagt nu dus veel meer moeite dan vroeger maar in de basis blijft het hetzelfde: idee, shoot, beeldbewerking en dan online. En er zit vanwege mijn hyperfocuswerkwijze ook niet eens zo heel veel tijd tussen het moment dat ik een beeld visualiseer en het werkelijk online zetten, ook al lijkt het heel veel werk. Alles wat ik produceer ontstaat in één keer. Het is echt niet zo dat ik daar een week aan werk in stukjes en beetjes. Daar heb ik gewoon het geduld niet voor." "Wat ook steeds belangrijker wordt: doordat ik steeds grotere ideeën krijg, wordt de fotografie steeds meer werken met mensen in plaats van pure beeldverwerking. Ik ga echt mensen zoeken bij bepaalde beelden en ik ben steeds meer bezig om ze zover te krijgen dat ze doen wat ik wil voor een bepaalde foto. Dat proces is spannend en ik merk dat ik ook steeds meer naar fotowerk van anderen kijk met in mijn achterhoofd de gedachte hoe die foto tot stand gekomen is. Het proces erachter. Dat boeit me."

Toeval

Dracorubio weet dus heel goed wat hij wil met een idee en in welke richting hij de beeldbewerking wil sturen. "Maar veel laat ik ook aan het toeval over. Kleurgebruik bijvoorbeeld, ontstaat vaak bij toeval. Dan trek ik aan wat schuifjes om te zien wat me bevalt en dan ontstaan soms verrassende dingen." Maar altijd is de drijfveer het teweegbrengen van emoties. "Een plaat waar ik tevreden over ben is er eentje die me zelf iets doet. Die zet ik dan online en vervolgens wacht ik op de reacties. Als ik zie dat anderen er ook door geraakt worden, als ik merk dat ik het gevoel heb overgebracht dat ik wilde bereiken, dan ben ik echt gelukkig. Een beeld moet emotie oproepen, mensen moeten zich erdoor aangesproken voelen. Dat dit ook gebeurt maakt dit vak interessant." Daarom wil Dracorubio ook beslist dat fotografie leuk blijft om te doen. "Het plezier in fotograferen en beeldbewerken is het belangrijkste. Niet het geneuzel over techniek maar de vrijheid en de fun die je ervaart omdat je met dit werk bezig bent. Fotografie is een proces van ideeën en niet van apparatuur." Dat probeert hij ook over te brengen in de workshops die hij geeft: "Als je alleen technisch bezig bent met welk schuifje je moet verplaatsen voor het effect dat ik gecreëerd heb, zul je nooit iets anders krijgen dan een kopie, maar het gaat juist om je eigen idee en het uitwerken daarvan. Pas als je op je eigen ideeën gaat toepassen wat je geleerd hebt qua techniek begin je met creatie. Fotografie is heel breed dus iedereen kan je triggeren tot een nieuw idee. Dat zorgt voor plezier in waar ik mee bezig ben en geeft me een enorme inspiratie." ■

Door Michiel Mulder